

УДК 81'373.43:[821:7.037.5
[811.163.41'373.43+811.162.1'373.43]:81'255.2
81'373.43:821.162.1.09-312.9 Jacek D.

*Ајдачић В. Дејан**
(Универзитет у Гдањску, Gdańsk)

НЕОЛОГИЗМИ У ФАНТАСТИЦИ ПОЉСКОГ ПИСЦА ЈАЦЕКА ДУКАЈА И АСПЕКТИ ЊИХОВОГ ПРЕВОДА

Аутор указује на статус неологизама у књижевној фантастици, те разматра аспекте неологизама у српском и пољском језику, као словенским језицима, са становишта превода. У тексту се наводе и типови неологизама у фантастичким романима о световима будућности савременог пољског писца Јацека Дукаја *Ђерка лупежице*, *Лед*, *Краљ Бола*, *Перфектна несавршеност*, *Старост аксолотла*.

Кључне речи: неологизми, сливенице, творба речи, Јацек Дукај, фантастика, превод, футурофантастика, нанотехнологија, генетички инжењеринг.

1. Неологизми у књижевној фантастици

Нове речи у усменој комуникацији чешће настају спонтано, док у писаним текстовима и дискурсима масовних медија оне представљају плод циљано усмерене делатности аутора. Терминолози смишљају нове речи ради прецизирања термина унутар специјалистичких области, а маркетинголози ради привлачења потрошача. Када је реч о писцима, они за разлику од стручњака за терминологију или рекламу, стварају неологизме зато што желе да пронађу назив за неку ствар или појаву која не постоји, трудећи се да новостворену реч функционално уклопе у књижевни текст.

Творци нових речи имају мало утицаја на судбину речи коју су створили, јер она зависи од спремности других да ту реч прихвате. Питање је, међутим, да ли постоји разлика у начину прихватања нове речи у усменом и писаном виду, у спонтаној или циљно усмереној комуникацији. Када се ради о новоуведеним специјалистичким терминима, они су створени у кругу зналаца и намењени су стручњацима ради прецизнијег одређења појмова у струци. У књижевном процесу је однос творца и корисника аси-

* dejan.ajdacic@ug.edu.pl

метричнији – писац је један, а његових читалаца је много, писац речима даје коначну и неизменљиву форму, а читалац мора да је конкретизује и разуме у оквирима дела. Нове речи читалац не може да промени, он мора да их прихвати, чак и када му се оне не свиђају. Појава нове речи у оригиналном делу или преводу са другог језика може бити „могућа реч“ која се уводи у културу и улази у конкурентску борбу са другим речима које означавају исту реалију. Судбина неологизма објављеног у тексту је повољнија од неологизма усменог порекла, јер записане речи имају веће могућности да и доцније уђу у употребу. Први читаоци неку нову реч могу да не прихвате, али наредни читаоци могу да је „открију“ и почну да користе. Познати писци, свакако могу да рачунају макар на лингвистичко проучавања њихових лексема и неологизама са становишта стилистике, поетике, испитивања употребе неологизама у фикционалним и нефикционалним текстовима.

Иако се нове речи у књижевним делима рађају у различитим књижевним стилевима и жанровима, сасвим је разумљиво да је њих сразмерно више у делима која приказују чудесне или измишљене светове са непознатим стварима, но у реалистичким текстовима који у великој мери описују реалије познате стварности. У оквиру књижевних жанрова, различити типови фантастике предодређују и могуће типове неологизама, јер нове речи именују реалије или начела фикционалног новоствореног света, па се, нпр. у опису виртуелног света називају процедуре преласка из стварног у виртуелни свет, у опису живота на далеким планетама називају се непозната бића, у прози епске фантастике именују се тобоже давна царства и крајеви, итд.

Измишљени свет будућности у књижевном тексту може да укључује нека знања о науци и технологији пишчеве епохе или замишљена знања будућности која се на њих ослањају, па и реалије света будућности могу да буду назване у оквирима термилошког система неке научне или технолошке дисциплине. Таква врста ослонца на познате термине олакшава разумевање и новостворених речи које именују направе, научне законе, експерименте и др. Систем ауторских неологизама може да личи на термилошки подсистем одређене научне или техничке дисциплине (види: WASILEWSKA 2014).

2. Међусловенски преводи ауторских неологизама

Лексичке компоненте при творби нових речи могу потицати из једног или више језика. Неологизми у словенским језицима, се најчешће сазидају са компонентама словенског, старогрчког, латинског порекла, као и лексичким компонентама несловенских језика у додиру са словенским језицима. Заједнички темељи лексичког система у прасловенском језику

омогућавају сличне процесе творења са сличним или истим префиксима, коренима и суфиксима. Неологизми састављени од заједничких компонента су лакше разумљиви у различитим језицима. На пример, употребом општераширених префиксоида лако је створити могуће речи које ће бити разумљиве Србима, Пољацима и другим Словенима. У теологији и медицини постоји мноштво сливеница и сраслица, ослоњених на византијско грчки и латински језик. Како словенски језици деле сличне језичке контакте са древним и новим језицима, поред коришћења истих компонента могуће је стварање и неологизама калкирањем из других језика. У том случају је потребно лингвистичко знање које би указало на такав модел творбе.

Ауторски неологизми у књижевним делима имају различит статус у текстовима на свом или страном језику и у преводима са страних језика. То се одражава и на испитивање ауторских неологизама у различитим писаним традицијама и њиховим стилским варијантама. Јасно је да окازیонално створене и употребљене речи у непреведеним делима страних писаца могу бити предмет само малог броја филолога који владају језиком дела. Постојање превода представља чињеницу коју ваља имати у виду у анализи појаве неологизама који личе на позајмљенице. Стране неологизме који функционишу као позајмљенице, а често и као интернационализми у више језика је релативно лако преводити. У случају постојања више превода истог дела, могуће је упоредити решења у преводима. Уколико превод анализираног дела не постоји, па једино лингвиста који разматра значењске аспекте, може да понуди и своју варијанту превода лексема које анализира.

3. Радови о језику у делима Јацека Дукаја

У пољској лингвистици и стилистици су бројне монографије и чланци о језику писаца националне књижевности, па постоје и радови о језику пољских писаца фантастике. Највише таквих радова је посвећено језику у делима Станислава Лема, Анджеја Сапковског и Јацека Дукаја.

Јацек Дукај, писац склон стварању нових речи, реалија и концепата, припада малобројним писцима који речи не разјашњава, већ од читалаца очекује да учине напор у постепеном склапању представа о стварности у књижевном делу. О значају Дукајеве прозе сведоче бројни чланци и неколико зборника, а међу њима је и неколико радова пољских лингвиста о језику и неологизмима у прози Јацека Дукаја, при чему су се аутори најчешће бавили изабраним романима.

Зузана Калицка Карпович је анализирала неологизме из повести *Герка лупежа*, осмотрила је њихову учесталост по типовима. Ауторка поред лексема укључује и изразе са позајмљеницама и неофразеологизме, а интересовало је и какве је промене у пољској лексици писац „предвидео“

смештајући радњу свог романа на тридесетак година унапред. По њеној анализи Дукај је увећао број англицизама и хибридних речи (KALISKA-KARPOWICZ 2016).

Катажина Василевска је најпре поставила проблем односа научне терминологије и псеудотерминологије у научнофантастичним романима, а потом је анализирала неолошки корпус романа *Перфектна несавршеност*, истичући терминолошке аспекте Дукајевих неологизама (WASILEWSKA 2014). Ауторка обраћа пажњу и на стварање нових граматичких завршетака у промени пољских глагола у роману *Перфектна несавршеност*, која се примењује на тип технички надграђених људи, вишег социјалног статуса граматички устаљеним формама у Дукајевом тексту друкчијом променом глагола за „виша“ бића - *phoebe* (Post-Human Being) у односу на промене у пољском језику (WASILEWSKA 2014). На пример, уместо *przesuwał się* додаје се наставак „и“ – *przesuwał się*. Именице и заменице које се односе на *phoebe* такође се мењају на друкчији начин и та промена се на једном месту у роману и именује као „постполна деклинација“ (Postpłciowa deklinacja).

Малгожата Потент Амброзјевич је писала о неологизмима у роману *Старост аксолотла* (POTENT-AMBROZIEWICZ 2017) о потпуном уништењу живих људи на Земљи, указујући на творбено морфолошке моделе, семантичке аспекте и творбена гнезда. Павел Мајевски је у студији о Дукају посветио неколико страница областима технике и историје науке и узгред дотиче и језичке аспекте нано-органицизма и електро-еволуционизма у његовим трансхуманистичким романима *Црни океани*, *Перфектна несавршеност* (MAJEWSKI 2011: 502–504), док у роману *Друге песме* са спојем алтернативне историје и футуристичких пројекција, те преиначеном Аристотеловом филозофијом, уочава бројне неологизме ослоњене на старогрчке корене (MAJEWSKI 2011: 504–505). Илона Пачињска анализира иновације у Дукајевим футуристичко научно фантастичким романима *Линија отпора* и *Перфектна несавршеност* скраћенице, интернационализме (понајвише англицизме), неосемантизме, вулгаризме, и неологизме у којима истиче често коришћене, продуктивне суфиксе, те неологизме са алузијама на реалије књижевности (*lustereczko-pawłoweczko* – на Гримове бајке) и популарне културе (*zatrixowanie*). На основу увећања броја скраћеница, англицизама и других појава у световима Дукајеве измишљене будућности, ауторка наговештава могуће правце развоја пољског језика. (PACZYŃSKA 2018).

Пјотр Пшитула је осмотрио Дукајеве неологизме са формално творбеног становишта и показао како писац ствара нове речи помоћу префикса и префиксоида, суфикса и суфиксоида, какви су његови оказионални неофразеологизми (PRZYTUŁA 2020: 194–200). Пшитула обраћа пажњу и на

терминолошке кластере у којима се појављују имена (нпр. *porzóworne zakłęcie hermetyzujące Łobońskiego-Krafta, most Einsteina-Rosena*) (PRZYTUŁA 2020: 198).

4. Дукајева оксиморонска сраслица у роману *Лед*

Нове речи у прозним текстовима о будућности активирају спознајне механизме читаоца усмерене на повезивање непознатих речи са познатим. Такве везе омогућавају разумевање значења названих реалија и њихово позиционирање у свету бића, ствари и вредности, што захтева додатну пажњу читалаца, али доноси и задовољство открића.

Како је пољски аутор Јацек Дукај у Србији доступан у преводу само његовог најобимнијег романа *Лед*, овде ће бити анализирана реализована преводилачка решења Јелене Јовић у поређењу са ауторским околицизмама у пољском оригиналу. Блискост пољског и српског језика као словенских језика, разложно је претпоставити, дозволиће да се размотре и могућности тражења решења по истом обрасцу и са речима истих корена или њима блискозначним речима. У Дукајевом алтернативноисторијском роману *Лед* који се дешава највећим делом у царској Русији, у кругу пољских изганика или индустријалаца, постоји и сразмерно већи број неологизама са компонентама из руског језика.

Овде је пажња усмерена на речи – *ćmiatło, ćmiecz* – црно светло, које је тобоже открио актер Дукајевог романа Никола Тесла, – као до тада непознати вид електрицитета. У сливеници *мретло* оксиморонски су спојени – мрак и светло. Црно светло, теслекрицитет и мречност се појављују на многим страницама романа. Лед који је окувао Русију, говори Тесла, повезан је са тамним светлом, законима црне физике који се тичу тамне светлости, у роману назване и теслекрицитетом. То мрачно светло Дукај речима проналазача, назива и *мретло*, користећи неологизам са оксиморонским спојем светла и мрака. Дукајев Тесла, тако ствара нове појмове и нове научне дисциплине и уочава да теслекрицитет повезује физичке, биолошке и психолошке силе.

Тесла је дошао до закључка да се теслекрицитет може упумпавати и испумпавати из људског тела и открива Бенедикту да повећавање густине тамне материје у људском телу помоћу кабасте пумпе коју је конструисао – човека уводи у области ирационалног, снова, потпуне убеђености, али изазива и одузимање телесне топлоте уз претњу смрти и физичке укочености, док супротно томе, ослобађање од те материје из тела појачава рационалност, јасност разумског поимања света, живахност, али доноси као нежељену појаву и неодлучност у доношењу животних одлука (АЈДАЧИЋ 2021: 100). Речи – *ćmiatło, ćmiecz* (мретло мречност) извор су и бројних изведеница *oćmieczony, ćmieczyć się, ćmieczyć, oćmieczyć, zaćmieczyć* – што

је захтевало од преводиоца да направи оксиморонске речи у којима се спајају светло и мрак – *мретло*, и из ње изведене речи *омречен*, *мречити се*, *мречити*, *одмречити*, *замречити*, које је створила Јелена Јовић, преводилац Дукајевог романа

Хоће ли човек у потпуности *одмречен* – „размрзнут“ – и даље живети <...> *Одмречило се*, дакле, а мањак или вишак *мречности*, открива се оку посматрача на исти начин: оним ситним феноменима светла, светла и *мретла*, сенке и *светлосени* <...> Осим тога – да ли се заиста то желело? *домречење*? више мрза? (377-378). Навратите да улијете мало *мречности* у себе ... инспирације? стваралачког надахнућа? лудила? безбрижности? (487)

Од читаоца се очекује да разуме ове оказионалне неологизме јер је смисао романа у свим његовим испреплетеним нивоима везан за реалије које је тобоже открио Никола Тесла. Преводилац романа суочио се са изазовним, али тешким задатком смишљања низа деривата из Дукајевог романа повезаних са речима *teslektryka* и *ćmiatlo* – теслектрика и црно светло - *мретло*. Писац, на почетку збуњује читаоце тим новим речима, али током приповедања повезује те појаве и указује на кореспондентност различитих назива којима се оне именују. При томе, читалац осваја и логику објашњења са различитих становишта. Бенедикт после Теслиних објашњења о теслекрицитету – „мретлу/мречности“ повезује идеје српског физичара са идејама логике Тадеуша Котарбињског (Алдачић 2021: 125).

5. Неологизми са префиксоидима и терминологија нових технологија

Даље се наводе изабрани називи трансхуманистичких реалија у Дукајевим романима *Ђерка лупежице* (Сóгка), *Краљ Бола и скакавац* (Кгóџ) *Перфектна несавршеност* (Perf), који приказују замишљене преображаје људи или њихових потомака у далекој будућности.

За разлику од већине писаца који при упознавању читалаца са непознатим реалијама фикционалног света, дају опширне информације о ново-названим предметима, бићима и појавама како би олакшали овладавање мало познатим чиниоцима створене стварности, Дукај намеће читаоцу тежи приступ тексту, јер он употребљава оказионалне неологизме тако као да су сви „жители“ тог света и већ разумеју, те као да је читалац учесник тог света, па стога и разуме појмове које сви користе. Читалац у таквом тексту мора да буде усредсређенији и пажљивији да би приликом следећих помена те речи и реалија које оне означавају допунио своје представе и лакше пратио текст. Дукај, дакле, најчешће не даје објашњење при првој појави речи коју је створио, већ очекује од читаоца да постепено открива њено значење.

У будућим световима које је створио Јацек Дукај нанотехнологије имају веома значајно место и оне се преплићу са низом других технологија, па се често јављају и неологизми са префиксоидом *нано-* (*nano-*). Већину ових неологизама је лако превести, јер су и друге компоненте често интернационално раширене. Неке од речи се већ користе и именују називе у нанотехнологији – *nanobiologia* представља краћу верзију речи „нанобиотехнологија“, *nanochirurgia*. Неке из романа представљају „могуће речи“ – *nanomaszynu*, *nanoboty*, *nanobakterie*, *nanocząsteczki*, *nanoatrament*, *nanocyborgizacja*, *nanogeneratoru*, *nanomatyczna*. Тек би добар зналац нанотехнологија могао да потврди или оспори да ли су концепти *nanoroślina*, *nanoziaro*, *nanosztorm*, *nanobalistyka* још далеко од остварења, а *nanochemia*, *nanoware* представљају и за површно упућеног човека у нанотехнологије, очигледно, Дукајеве неологизме. Понегде писац овај неологизам повезује у ланац неологизама: *nanoziaro żywokrystu logicznego* (Aguere), *nanomatyczna kukla SI* (наноматична лутка ВИ, Perf).

Дукај у романима ствара нове термине помоћу префиксоида карактеристичних и за друге технологије у развоју *krypto-* (*kryptożycie* - криптоживот. Сórka), *cyborg-*, *holo* (*holopamiętnik* холоспоменик. Сórka) и др.

6. Суфиксоиди и могуће речи

Реалије сродних својстава и деловања могу се у различитим језицима повезати суфиксоидом *-oid* – срп. *стероид*, *монголоид*. Суфиксалном творбом писац може да створи материје које пре појаве његовог текста нису биле познате, али ће читалац асоцијативним мишљењем схватити које особине има нека нова реалија. У Дукајевом роману који приказује свет биотехнологија појављује се тако реч *dionizydu* (дионизиди), која иоле образованог човека упућује на старогрчког Диониса, бога плодности, дивље природе, вина и екстатичних обреда. Али у овом роману „дионизиде“ се тек делимично могу повезати са испољавањем животних сила, јер оне доносе уништавање живог света, па се насупрот бујању живота ради о ширењу хладнокрвно створених материја за масовни покољ. Дукај је прикривено ироничан, јер у легендама о Дионису сећања на екстатична черечења и гутања жртви, претвара у хладнокрвно уништавање живог света.

7. Ресемантизација

Дукај неким речима мења њихово претходно устаљено значење. У роману *Перфектна несавршеност* описују се постљудска бића – надљуди, али изнад њих постоји кибернетичка контрола свемоћног вештачког разума који се назива *Plateau*. У енциклопедијском „Мултитезаурусу“ нуди се следеће објашњење:

autostaza означава ток еволуције. Србима блиска и јасна реч „стаза“ не постоји у пољском у значењу пута, путање, већ представља међујезички хомоним. У пољском језику реч *staza* означава медицинско стање застоја или прекида крвотока од грчког *stasis* што означава стабилно стање. У описима дуготрајних космичких летова на пољском *staza* означава стање успаваности, а исто значење се појављује и у компјутерским играма. Дукајева сливеница *autostaza*, дакле, садржи старогрчки префиксоид *αυτος*, који означава „сам, себе“, дејство усмерено на самога себе и реч. У српском језику префиксоид *ауто-* се употребљава, али би проблем у преводу представљала чињеница да се реч „ауто“ користи као скраћена форма од аутомобила, па би превод могао да буде проблематичан, јер би упућивао на нешто што писац није имао у виду, па би било боље употребити реч *само-*. Ту такође постоји проблем двосмислености, али би Дукајев неологизам *autostaza* вероватно ваљало превести – *самозастој*, *самопрекид* али имајући у виду да је реч о еволуцији као току који треба да се раздели од другог тока, било би смисла одступити од могућег превода и превести, наизглед супротно: *саморазвој*. *Autostaza* представља један од основних концепата овог романа, јер се судбина живота на Земљи решава између два већ постојећа еволутивна тока – *autostaza anarkijna* - *autostazy Pólnocy*. Доминацију писац назива генетичком глобализацијом (*genetyczna globalizacja*).

Именица *гени* и придеви генетички се често појављују у неколико Дукајевих романа. Необичан је спој придева „генетички“ са кабалистима - *wróg Kabalistów Genowych* – непријатељ Генетичких Кабалиста (Сórка 100). Кабала представља систем који рационална наука анализира, али не примењује, али повезивањем придева „кабалистички“ са научним терминима, он се враћа у употребу генетичког инжењеринга будућности. Тако се у истом роману говори о индустријским материјалима на кабалистичким ДНА – *materialy przemysłowe na Kabalistycznym DNA* (Сórка 56). Кабалисти се појављују и у роману *Агуере у свитање*.

Развој кибернетике и персоналних компјутера је из енглеског језика у друге језике увео речи *hardware* „тврда роба“ за материјалну нараву и *software* за програмску подршку у неадаптираном или адаптираном виду. У неким језицима је тај назив калкиран ест. *tarkvara* грч. *logismikó*, у некима разложен у укр. *апаратне забезпечення*, рус. *програмне забезпечення*, хрв. *računalna podrška sklopovska podrška*, док је понегде било покушаја да се направе и нове речи, као што је у хрватском предложена *željezarija*, која се није усталила, иако је ауторка написала да ће хрватски пропасти ако се та реч не усвоји. У пољском језику је створен опозитни пар *sprzęt komputerowy* – *oprogramowanie*, али су енглеске речи без фонетске адаптације адаптиране граматички са својствима променљивих речи. Јацек Дукај је у свом оцртавању могућих светова будућности у неколико својих фикцио-

налних текстова створио нове речи са компонентом *-ware*. У роману *Перка лунежа* реч је повезана са генетичким инжењерингом: *Kupiliśmy geneware od inżynierów z kliniki* (Купили смо геновер од инжењера са клинике 424).

У роману *Перфектна несавршеност* аутор је изградио читав систем генетски унапређених врста у којима се као одређење типа промена користе речи *bioware, geneware, nanopower*. Неологизам *geneware* појављује се и у другим његовим прозама, нпр. у роману *Краљ Бола: geneware kosmetyczny* (козметички геновер). У овом роману аутор користи и спој *geneware szpiegowski* (шпијунски геновер) који представља детаљно описану технику грађе генетског материјала, поступак који је искористила нећака главног јунака у заплету овог романа.

9. Закључак

Михаил Епштејн, творац пројективног руског лексикона *Дар речи* (Дар слова, од 2000. године), пише да језик „представља само део језичког континуума који се протеже у прошлост и будућност, а у њему виртуелно постоје хиљаде речи које још нису идентификоване, нису изговорене, али су призване у говор у оној мери колико се шири историјска свест народа“ (Эпштейн 2004).

Дукај је писац који своје светове темељи на филозофским и научним знањима, па је употреба стручне терминологије разумљива. Функција постојећих термина утврђује читаоца у заснованости приказа светова на реалним знањима. Дукај ствара велики број ауторских неологизама који су на граници савремених научних открића, па неки од њих представљају и могуће речи које могу бити конкуренти у називању реалија у будућности (Алдачић 2021). Такав поступак појачава уверљивост лексичког слоја, који читаоца поставља у ситуацију недовољно упућеног у нешто што је тобоже свима познато и наводи га на додатни напор разумевања.

Дукај се при творби нових речи, најчешће усмерава на семантичке компоненте, а ретко на звучне аспекте и игру блискозвучних речи. Он у неким случајевима ствара и оксиморонске спојеве, прави изразе са уланчавањем неологизама, а користи и назначивање постојећих речи. Дукајеви неологизми ће бити и даље предмет лингвистичких и других анализа, јер у савремени пољски језик писац уноси нове могућности преосмишљавања садашњости и будућности.

ЛИТЕРАТУРА

- АЈДАЧИЋ Дејан 2021. О конкуренцији нових речи при називању нових ствари (свемирски брод, аватар), *Новоречје*, 4, год. 3, с. 39–49.
- ЭПШТЕЙН Миихаил 2000. О жанре однословия, *Новый мир*, 2000, 9, види https://magazines.gorky.media/novyi_mi/2000/9/slovo-kak-proizvedenie-o-zhanre-odnosloviya.html. Исто М. ЭПШТЕЙН. *Знак_пробела. О будућем гуманитарних наук*, Москва: Новое литературное обозрение, 2004 с. 254-264.
- ДРАГИЋЕВИЋ Рајна 2018. *Српска лексика у прошлости и данас*. Нови Сад: Матица српска.

*

- KALISKA-KARPOWICZ Zuzana 2016. Codziennosc przyszlosci. Neologizmy w „Córce łupieżcy” Jacka Dukaja a tendencje językowe w polszczyźnie. [U:] *Doświadczenia Dukaja*. Red. R. Blech, M. Romanowski. Gdańsk, s. 95–103.
- МАЈЕВСКИ Paweł 2011. Błędni rycerze umysłu. O pisarstwu Jacka Dukaja. [U:] *Ćwiczenia z rozpaczy. Pesymizm w prozie polskiej po 1985* / Red. Jerzy Jarzębski, Jakub Momro, Kraków, Universitas, s. 485–510.
- РАСЗЫЊСКА Илона 2018. Tendencje rozwojowe współczesnej polszczyzny na podstawie innowacji uzupełniających pochodzących ze współczesnej prozy science fiction. *Poznańskie Studia Polonistyczne. Seria Językoznawcza*, nr 1, s. 151–166.
- POTENT-AMBROZIEWICZ Małgorzata 2017. Od morfy po mech – wariacje na temat człowieczeństwa w prozie Jacka Dukaja, *Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska*, 35 1, s. 115–124.
- PRZYTUŁA, Piotr 2020. *Poza granice języka – innowacje językowe w prozie Jacka Dukaja (rodzaje i funkcje)*, *Prace językoznawcze*, 22/2, s. 191–204.
- WASILEWSKA Katarzyna 2014. Status i kreacyjna funkcja terminologii naukowej w powieści fantastycznonaukowej na przykładzie „Perfekcyjnej niedoskonałości” Jacka Dukaja [W:] *Literatura popularna. T. 2: Fantastyczne kreacje światów*. Red. E. Bartos, D. Chwolik, P. Majerski, K. Niesporek. Katowice, s. 263–274.

Дејан Ајдачич

НЕОЛОГИЗМЫ ПОЛЬСКОГО ПИСАТЕЛЯ ЯЦЕКА ДУКАЯ
И АСПЕКТЫ ИХ ПЕРЕВОДА

Резюме

Автор указывает на статус неологизмов в художественной литературе, а также рассматривает аспекты неологизмов сербского и польского с точки зрения перевода. В тексте также перечислены типы неологизмов в фантастических ро-

манах о мирах будущего современного польского писателя Яцека Дукая «Дочь вора», «Лёд», «Король боли», «Совершенное несовершенство», «Старый аксолотль».

Ключевые слова: неологизмы, словообразование, Яцек Дукай, художественная литература, перевод, футурофантастика, нанотехнологии, генная инженерия.